

Ik ben Jos de Kort en woon sinds 35 jaar in Oisterwijk. Ik ben gehuwd, heb 3 kinderen en 3 kleinkinderen.

De afgelopen veertig jaar ben ik in twee sectoren werkzaam geweest, het onderwijs en de gemeentelijke overheid. In het onderwijs was ik o.a. directeur bij Avans Hogeschool en bestuurder van het openbaar basisonderwijs in Breda. Bij de gemeentelijke overheid was ik steeds werkzaam in het sociaal domein en o.a. directeur maatschappelijke ontwikkeling bij de gemeente Breda.

Ook ben ik op verschillende manieren bestuurlijk actief geweest in Oisterwijk. Zo was ik o.a. bestuurslid en voorzitter van het schoolbestuur van PI-school de Hondsborg, voorzitter van de Stichting Oisterwijk Wereldwijd, lid en voorzitter van de raad van toezicht van Juvans (stichting voor maatschappelijk werk en dienstverlening, inmiddels opgegaan in Farent). In relatie tot mijn hobby fotografie ben ik bestuurlijk actief als voorzitter van Fotogroep Fomo.

In zowel mijn betaalde werk als in mijn vrijwillige bestuurlijke activiteiten heb ik me altijd sterk betrokken gevoeld bij mensen die op een of andere manier een extra steuntje in de rug kunnen gebruiken. De laatste jaren is de noodzaak tot die steun alleen maar gegroeid. Na de bankencrisis in 2008 is er in Nederland fors bezuinigd. Miljarden euro's zijn gekort, ook op het sociaal domein. Wmo-voorzieningen en het jeugd- en jongerenwerk zijn afgebouwd terwijl de behoefte aan ondersteuning en hulp alleen maar is toegenomen. Ook in onze gemeente merken we dat we niet voldoende middelen hebben om aan die behoefte te kunnen voldoen. Het afgelopen voorjaar waren pijnlijke keuzes in het sociaal domein nodig om de gemeentebegroting sluitend te krijgen.

Het is voor ons als samenleving spannend hoe we de komende jaren het evenwicht kunnen bewaren tussen de groeiende zorgbehoefte en onze gezamenlijke financiële draagkracht. De kosten van zorg moeten voor de samenleving beheersbaar blijven. Niet alle zorg kan meer door betaalde krachten geleverd worden. Daarom zal steeds kritischer worden beoordeeld welke zorg wel en welke niet kan worden gefinancierd. In lijn hiermee zal het beroep op vrijwilligers en mantelzorgers de komende jaren verder toenemen. Vraag is dan ook hoe we als burgers zelf kunnen voorzien in ondersteuning van elkaar en verbetering van de kwaliteit van "samen leven". De afgelopen maanden heeft de coronacrisis laten zien dat velen zich in willen zetten voor een ander, ook in onze gemeente. Die ervaring leert dat er veel kracht in onze samenleving zit. Die kracht moeten we koesteren!

Op grond van de ontwikkelingen in sociaal domein heb ik me vanaf eind 2019 beschikbaar gesteld voor het lidmaatschap van de Adviesraad Sociaal Domein. Met mijn kennis van, en bestuurlijke ervaring in, het sociaal domein denk ik bij te kunnen dragen aan de taak van de adviesraad. In de kern is dat adequate advisering van het college van burgemeester en wethouders op alles wat speelt binnen het sociaal domein. Binnen de adviesraad heb ik, samen met Wouter Verschuur, het aandachtsgebied Wmo voor mijn rekening genomen. De komende tijd wil ik investeren in het verder verkennen wat er op dit vlak in leeft. Door de coronacrisis is er dat de afgelopen maanden niet of nauwelijks van gekomen.